

Na hitro prelistano: Novosti na domačem knjižnem trgu

Založba Goga je izdala kratke zgodbe Agate Tomažič z naslovom Nož v ustih, **KUD AAC** Zrakogled pa knjigo Glorjane Veber Modroko, ki prinaša zbirko t.i. akašejk. Pri Mladinski knjigi je izšel mladinski roman francoske pisateljice Anne Gavalda 35 kil upanja.

NOŽ V USTIH - KRATKE ZGODBE S SAMOTNIMI JUNAKI

Protagonisti zbirke 17 kratkih zgodb, ki jih uvaja zgodba Nož v ustih, so samotni junaki. Ti so, kot med drugim zapiše Ana Svetel v spremni besedi, upanje na svetlejšo prihodnost najverjetneje že opustili, a avtorica jih najde v na prvi pogled nepomembnih, zato pa toliko bolj povednih trenutkih, ki za hip nakažejo možnost sprememb. Tako se bralec sreča s vprašanjem, kako bo na pogled bleščeča premožna družina prenesla obisk levičarskega hčerinega izvoljenca ali pa kako bo svetovljanska ženska ocenila srečanje z morebitnim najemnikom, ki prihaja iz Sirije, ali s šovinističnim kmetom, ki prodaja drva. Avtorica z nekaj potezami (in z obilo črnega humorja) zariše ozadje likov, ki jih vsakodnevno srečujemo na ulici, je še zapisala Ana Svetel in spremno besedo sklenila z besedami: "Z dovoljšnje distance so tudi boleče situacije pravzaprav videti le kot "čudaški, vnaprej naučen skeč". Ne nazadnje je včasih (navidezna) tragika življenja zgolj to, da med tisoči hotelskih gostov ravno tebi postrežejo z jajcem brez rumenjaka.

Agata Tomažič, ki je diplomirala iz francoskega jezika in novinarstva, so bralci najprej poznali po novinarskih prispevkih v Delu. Doslej je izdala tri leposlovne knjige - kratkoprozno zbirko Česar ne moreš povedati frizerki, potopis Zakaj potujete v take dežele? in roman Tik pod nebom. Je tudi soavtorica Blodnika po Istri.

MODROKO - ZBIRKA AKAŠEJK OZ. RAZMIŠLJANJ O ŽIVLJENJSKIH RESNICAH

Glorjana Veber je zbirko akašejk Modroko načrtovala že pred pojavom koronavirusa. Kot je zapisala: "Čas je, da po tej izkušnji pogledamo lastnemu egu in požrešnosti v oči, da se izkažemo v soočanju z novim duhovnim in kolektivnim položajem. Kot država oziroma narod nismo niti po osamosvojitvi, kaj šele pred njo, doživeli katarze. Brez nje pa resnična družbena sprememba ni mogoča. Zagotovo je v teh trenutkih, ko se soočamo s posledicami epidemije, bistveno, kako smo ljudje notranje močni in koliko smo pred tem delali na sebi. S tem ko sprejmemo, da je povsem naravno, če se še vedno počutimo ogroženi, prestrašeni, obupani, smo na pol poti k pozitivni spremembi. Osvobodimo se teže napora in odpora, ki nas stiskata v nemoč in krč. Poglejmo, kako v naravi vse poteka v tihem redu in sožitju. Roža sodeluje z vetrom. Narava nas nenehno uči o optimalnem delovanju družbe in človeka."

Akašejke Glorjana Veber opredeljuje kot spoznanja, kako v sebi prepoznati srečo, zadovoljstvo in mir. Izraz akaša je zelo star, izvira že iz sanskrtskih zapisov, predstavlja pa pojem za primarno substanco, eter, vesolje, prostor, nebo. Ničelno polje Akaše ali A-polje so definirali kot nespremenljiv spomin vesolja, ki vsebuje energije, iz katerih vse izvira, atomi, planeti, galaksije, živa bitja, zavest.

Glorjana Veber (1981) je politologinja z doktoratom iz literarnih ved in pesnica. Za poezijo je prejela več nagrad, med drugim prvo nagrado na mednarodnem natečaju za mlade iz prostora Bosne in Hercegovine in Slovenije, prvo nagrado na mednarodnem natečaju za mlade pesnike iz bivšega jugoslovanskega prostora, predstavila se je tudi na Bienalu mladih ustvarjalcev Evrope in Sredozemlja. Izmed 1200 pesnikov iz vsega sveta je bila izbrana v finalni izbor mednarodnega natečaja Devinski grad. Je ustanoviteljica Inštituta **Iriu**, v okviru katerega razvija eksperimentalno-inovativne pristope na področju bralne kulture. Leta 2013 je izšel njen pesniški prvenec z naslovom Prosti pad.

35 KIL UPANJA - GANLJIV ROMAN O STISKI ŠOLARJA

Mladinski roman 35 kil upanja uvedejo besede 13-letnega Gregoirja: "Sovražim šolo. Sovražim jo bolj kot vse na svetu. In ne samo to. Uničuje mi življenje." Gregoir šole ne mara, v njej se ne počuti sprejetega, nima prijateljev in je zelo nesrečen. Dobro se počuti le v dedkovi delavnici, med orodjem. Nad otrokovim neuspehom sta razočarana oče in mama, a na srečo ima deček dedka, ki ga zna videti takega, kakršen je.

Pod kratki roman se podpisuje priljubljena francoska avtorica Anna Gavalda (1970), ki je slovenskim bralcem znana že po romanih Tolažba in Samo skupaj, nič drugega. S pričujočim romanom, ki ga je prevedel Boris Jukić, se je kot nekdanja učiteljica poklonila vsem svojim učencem, ki so so kljub slabemu uspehu izkazali za krasne ljudi.